

Nr.29

PIEKTDIENA
2004.gada 29.oktobris
CENA VIENS PALDIES

"PĀSACIŅA" OKTOBRI

◆ Oktobra mēnesis – klusais, tumšais veļu laiks, kad daba un cilvēki sadugst. Krāsās valda rudenīgas noskaņas un apcerīgums. Tomēr cilvēki saglabā gaišumu, jo zina, ka tā nav iztukšotība, bet gan piepildītība.

"Pasaciņā" pieklust skaļas līksmības, tad vērojam un aprakstām sajūtās rudens pazīmes. Vērojot pāragri uzsnigušo sniega segu, Tīna secina: "Ziema iemēģinājās." Martas stāsts: "Mēs iegājām skuju koku un lapu koku mežā. Skuju koki bija skujaini, bet lapu koki – lapaini."

11.oktobrī pie mums viesojās leļļu teātris ar ludziņu "Draudzības skola". Mazajiem bērniem tā bija pirmā tikšanās ar runājošām lelēm un tā viņiem bija brīnumu pasaule. Lielākie bērni jau izprata teātra būtību. Kitija īsumā par redzēto stāsta tā: "Suns ar kaķi sastrīdējās. Suns pateica ka netic kaķītim, jo pele piespieda neticēt. Pele sagatavoja aploksnītes un visās bija rakstīts par kaķi. Pele ar kaimiņu pelēm sataisīja traci. Viss beidzās laimīgi".

Oktobra mēneša nogalē pieminēsim Krišjāni Baronu, kuram varam pateikties par pierakstītajām, no aizmirstības pasargātajām latviešu tautas dziesmām. Tautasdziesma jeb Daina ir visas mūsu tautas daudzu paaudžu izglābtā atmiņa. Krišjānis Barons ir šīs atmiņas izglābējs.

Bērnudārziņa otrā stāva *galerijā* ir tapusi *Mazās māksla skoliņas* dalībnieku oktobra mēneša darbu izstāde "Cik krāsu rudenim?" Ja vēl to neesat apskatījuši un krāsas izskaitījuši, tad atnāciet un saskaitiet!

✍ Sarma

"PĀSACIŅAS" INTERVIJAS

Sarunas pēc leļļu teātra izrādes "Draudzības skola"
Kristers – man patika suns, kaķis, pele, pūce. Viņi strīdējās. Beigās kaķis un suns sargāja māju.

Paula – ciemos bija leļļu teātris. Tur bija onkuļi un rādiņa leļļu teātri. Darbojās suns ar kaķi. Suns neticēja kaķim, jo pele uzrakstīja. Kaķi sauca Džeris. Kaķis uzrāpās kokā un sargāja māju. Suna paošnāja un juta ka ir saldumi.

Vladislavs – skatījāmies suni, kaķi, peli. Viņi spēlējās. Pele suni kaitināja.

Niks S. – tur pūce bija, pele, kaķis, suns. Vēl bija māja un koki, būda sunim. Viņi draudzējās un tas bija smuki. Man patika suns un kaķis, jo bija draudzīgi.

Marta – suns un kaķis, pūce, pele – mele. Pele bija īsta un visus mānīja. Neviens viņai neticēja. Kaķis kēra peli. Suns ar kaķi bija draugi. Viņi dancoja.

Samanta – tur bija pelīte, kaķis un sunītis. Kaķis ar suni sastrīdējās.

Lauma – teātris bija par peli Meli, suni Neri un kaķi Džeri. Neris uzdzina savu draugu kaķi kokā. Pele Mele gribēja izēst visu krējuma podu, bet suns ar kaķi nelāva. Visi salaba un viss beidzās.

Andis – man patika leļļu teātris. Tur darbojās kaķis un suns. Viņi dejoja, runājās. Kaķis kēra peli.

Ričards – pelīte piemānīja suni. Viņa paņēma brīvības grāmatu. Tā bija suņa grāmata. Suns kaķi uztrieca kokā. Pūce uzlidoja kokā un kaķis nonāca lejā. Pele, kaķis un suns dejoja.

Elīna – bija sunītis kaķītis un pelīte. Kaķītis bija smuks. Tas leļļu teātris man ļoti patika.

Anna – kaķis paslēpa suņa brīvības grāmatu. Viņš bija dusmīgs uz kaķi. Kaķis uzkāpa kokā, bet beigās nokāpa no koka.

Antra – bija lellītes, kuras uz rokām var uzmaukt. Viņas darbina onkuļi. Bija pele, suns, kaķis, pūce. Viņi sabārās. Kaķim bija brīvības grāmata. Pele grāmatu saplēsa.

Atis – tās lelles uzmauca uz rokas. Es pirmo reizi redzēju leļļu teātri.

Tīna – onkuļi kustināja lellītes. Tur bija pelīte, sunītis un kaķītis. Viņi dejoja un plēsās, jo pele Mele iedeva sunim vēstules. Beigās viņi sadraudzējās.

✍ Sarma

“PĀSACINĀS” TĒMA	◆◆◆◆◆◆◆◆	“PĀSACINĀS” ĪSZINĀS	◆◆◆◆◆◆◆◆
<p>♦ Atkal klepus un iesnas...</p> <p>Pirmsskolas vecumā bērni ar sasaukstēšanās slimībām slimo aptuveni astoņas reizes gadā, laika posmā no oktobra līdz maijam. Pārslimojot kādu elpošanas ceļu saslimšanu, bērniem rodas imunitāte pret kādu no vīrusiem (kopā to ir ap 100). Ja dzīves pirmajos gados bērns slimos astoņas reizes gadā, tad skolas vecumā tikai piecas. Neuztraucieties, ja bērns tikko izveselojies, un drīz pēc tam atkal saslimst ar kārtējo elpošanas ceļu iekaisumu. Tie kuri maz slimo agrā bērnībā, vairāk slimo skolas vecumā.</p> <p>♦ Vai iesnas ir jāārstē?</p> <p>Iesnas ir deguna dobuma glotādas iekaisums, ko saaukstēšanās gadījumā izraisījis vīruss. Iesnām parasti netiek veltīta pietiekami liela uzmanība, jo pārliecībā “pēc nedēļas iesnas izzudīs bez ārstēšanas” ir pārāk dziļi iesakņojusies cilvēku prātos. Jāatgādina, ka iesnas var būt ne tikai kā patstāvīga slimība, bet arī kā deguna blakusdobumu akūta iekaisuma simtoms un tādēļ, gaidot septiņas dienas, kad iesnas pāries, var iedzīvoties ļoti bīstamās komplikācijās. Neārstētas vai nepareizi ārstētas iesnas bērniem veicina akūtu vidusauss iekaisuma attīstīšanos.</p> <p>Iesnu gadījumā lietojamu medikamentu grupa ir deguna pilieni, kam piemīt asinsvadus sašaurinošs un to caurlaidību mazinošs efekts. Bet šie medikamenti tiešā veidā neko neārstē. Tos nedrīkst lietot ilgstoši.</p> <p>Otra grupa ietver dabiskus, uz ārstniecības augu bāzes izstrādātus medikamentus. Tie satur fitonīdus un citas veselībai labvēlīgas vielas, kas iznīcina vīrusus augšējos elpošanas cejos.</p> <p>Vislabākā metode, jūtot tuvojamies iesnas ir sildošas procedūras kāju pēdām: karstas peldes, sinepu plāksteri uz pēdām u.c. Uz kāju pēdām ir bioloģiski aktīvi punkti, kurus kairinot, tiek noņemta augšējo elpošanas ceļu glotādu, tajā skaitā arī deguna, tūska.</p> <p>Ja iesnas ir akūtas, tad apmeklēt bērnudārzīnu nebūtu ieteicams. Iesnas tomēr ir vīrusu infekcija, kas izplatās ar izdalījumiem no deguna, arī šķaudot, klepojot un apdraud visus bērnus, kuriem ir pazemināta imunitāte.</p> <p><i>Materiāli no žurnāliem “Veselība” 10/2004, “Sievietes pasaule” 11/2000</i></p>		<p>1.oktobrī “Pasacīnā” notika vecāku kopsapulce.</p> <p>Īsumā svarīgākais:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ No psiholoģes Guntas Dances pārdomām par mūsdienu ģimeni un bērna vietu tajā: - visas bērna problēmas ir visas pieaugušo neatrisinātās problēmas; - sniedziet bērniem klātbūtnes efektu sajūtu līmenī, t.i., ejot kopā ar bērnu dodiet viņam savu roku, jo tādējādi bērns izjūt drošības sajūtu; - vecāki aizmirst, ka bērnam ir svarīgi tas, ka vecāki izrāda rūpes par viņu. Pretējā gadījumā bērnam rodas sajūta <i>Es kaut kādā veidā traucēju</i>. ✓ Tika ievēlēta vecāku padome. Tajā darbosies: Ričarda Alekса Rozenberga vecāki, Armanda Šulmeistara vecāki, Emīla Lāča mammīte, Annas Jansones mammīte, Maira un Rainera Loiko mammīte, Paulas un Miķeļa Benuža tētis. ✓ Ēdināšanas maksajumu laiks palicis nemainīgs – līdz katra mēneša 15 datumam. ✓ Par darba tēru: - ikdienā bērnu jāgērbj tā, kā viņš ietu uz darbu, tātad darba drēbēs, jo bērnudārzā bērnam jādarbojas ar krāsām, plastilīnu, jāēd, jaiet arā. Dienas beigās apgērbs būs nedaudz netīrs. - bērnudārzā ir savas svētku dienas, kurās velkam bērniem labās, skaistās drēbes, bet ne ikdienā. - ja bērnam gādājat apgērbu ziemai, padomājiet, lai tas būtu tāds kurā <i>nelien</i> iekšā sniegs – kombinizoni, bikses ar lencēm un vējjaku. Mētelus – nē, jo tie ir smagi un bērns tajā nevar brīvi kustēties. - ir nepieciešams apgērbs fizisko aktivitāšu nodarībām. ✓ Bērns uz bērnudārzu jātved un jāatdod skolotāji vai skolotājas palīdzei. Ir jānorāda persona, kura vēl ir tiesīga izņemt jūsu atvasi no iestādes, ja jūs to nevarāt izdarīt. ✓ Sveicināsim viens otru, lai bērns pārņemtu no mums šo pieklājības normu! 	
“PĀSACINĀS” PĀŠAKA	✿✿✿✿✿✿✿✿		✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿

Pasaka par vēju

Reiz kādā ciemā dzīvoja Zāķītis ar Ruksīti. Viņi gribēja, lai pūš Vējš, bet Vējš nepūta. Viņi meklēja, kur Vējš pazudis. Viņi skatījās kokos – tur Vējš nebija. Tad, viņi aizbrauca uz ziemeļiem, kur satika Leduslāci. Tas teica, ka par Vēju zināšot Rudens Vīriņš. Rudens Vīriņu Ruksītis un Zāķītis sameklēja Mūrmuižā. Viņš dzīvoja parka krūmos.

Rudens Vīriņš izstāstīja, kur atrast Vēju – augstu,

augstu bērza zaros.

Zāķītis un Ruksītis pa lielajām trepēm uzķāpa bērзā un palūdza, lai pūš Vējš. Vējš apsolīja pūst, bet tikai tad, kad abi draugi nokāps no bērza.

✍ *Paula Gunāra, Marta, Kitija, Antra*

Ineta

Četru gadalaiku septīnas sejas

Gada iedalījums posmos jeb gadalaikos latviešiem vienmēr bijis aktuāls, jo ar gadalaiku mijū, dabas cikliskumu vistiešakajā veidā ir saistīts zemkopja gads. Saskaņāgi dzīvojot, būt saskaņā ar dabu un tā ritmiem – tā ir augstākā no mūsu senču gudrībām. Neviena tauta nevar organizēt un veidot savu dzīvi bez laika skaitīšanas un iedalīšanas. Ir ziņas, ka senprūši dienas skaitījuši pēc siksnes iesietiem mezgliem vai birkās iegrieztām īpašām zīmēm – burtām.

Divdaļīgais gads

Vēsturnieku skatījumā senču kalendārā gads sākotnēji tīcīs dalīts divos lielos posmos, divos laikos – ziemas un vasaras laikā, un vēl viduslaikos saimniecības gadu sāka ar ziemas laika iestāšanos, tas ir, ar Miķeļiem vai Mārtiņiem. Par jaunāku tiek atzīts paradums saimniecības gadu rēķināt no Jurģiem, tas ir, no vasaras laika sākuma. Šo divu lielo laiku dalījums sīkākos nogriežņos aizsācies ap 13.gadsimtu, kad sāka izceļt pavasari kā sējas un citu lauku darbu sākumu un kā pēdējo arī rudeni. Vēl ap 1900.gadu tautā dzirdēts atzinums, ka bija divi laiki – ziema un vasara, bet rudeni agrāk maz ievēroja.

Astoņas gadskārtas

Tāpat latviešiem pazīstami četri svētki, kas saistīti ar saules stāvokli debess lokā jeb saulgriežiem. Savukārt katrs ceturksnis, sadalīts uz pusēm, arī sakrīt ar zīmīgām pārmaiņām dabā. Tādējādi gada laikā izceļas astoņi notikumi, ko latvieši atzīmē kā gadskārtu svīnības. Tie ir Meteņi, Lielā diena, Ūsiņi, Jāņi, Māras, Miķeli, Mārtiņi un Ziemassvētki.

Gadalaiku sakarā organizēti arī lauku darbi. Par sējas laika sākumu atlīdodams vēstīja sējas putns – lakstīgala. Optimālai ražas novākšanas sākums, kas iesākās ar sienas plāušanu, bija tūlīt pēc Jāņiem, un šo laiku zināja pēc "īstās" Jāņu zāles uzziņēšanas. Šī zāle seno zemgaļu un tālaviešu novados bija madara, kuršu un Jersikas novados – nārbuļi. Tāpat sienas plāujas sākuma nokavēšana nekādā gadījumā nebija pieļaujama, lai vēlāk neciestu ražas zudumus. Tādēļ mēslu izvešana, papuves aršana, dārzu ravēšana un citi pavasara darbi pašu interesēs bija noteikti jāveic līdz Jāniem.

Zvaigžņu punkti

Astronomisko gadalaiku sākumu nosaka Saules atrašanās noteiktās ekliptikas vietās – pavasara punktā, vasaras saulgriežu punktā, rudens punktā un ziemas saulgriežu punktā. Gadu no gada astronomiskais pavasarīs parasti iestājas 21.martā, astronomiskā vasara – 22.jūnijā, astronomiskais rudens – 23.septembrī, bet

Astronomiskā ziema – 22.decembrī. Tātad astronomisko gadalaiku garums ir gandrīz vienāds, bet to sākumu nekādi neietekmē meteoroloģiskie apstākļi un citi uz Zemes notiekošie procesi.

Dabas vēstis

Fenoloģisko jeb bioloģisko gadalaiku sākumu dabā iezīmē kādas noteiktas fenoloģiskās parādības iestāšanās, kas atšķirīgas dažādās ģeogrāfiskās vietās. Bioloģiskais pavasarīs sākas līdz ar sniega segas sairšanu un lazdū ziedēšanas sākumu, par bioloģiskās vasaras sākumu iezīmējošām parādībām jāmin rudzu ziedēšanas sākums vai cerīņu, ābeļu un pīlādžu ziedēšanas beigu posms, par bioloģiskā rudens iestāšanos sāk runāt līdz ar viršu ziedēšanas sākumu vai koku lapu dzeltēšanas sākumu, bet bioloģiskās ziemas sākumu, iezīmē sniega segas izveidošanās un miera perioda iestāšanās dabā.

Arī bērzu bioloģiskās fāzes ir vispārpieņemts dabas sezonālo pārmaiņu indikators: bērzi sāk zaļot un ziedēt – sācies pavasarīs, sāk nobriest sēklas – sasniegta vasaras vidus, sāk dzeltēt lapas – sācies rudens.

Kalnā kāpu lūkoties

Vai dzeltēja bērzu lapas;

Ja dzeltēja bērzu lapas,

Tad rudens sētiņā.

Termometra vēstis

Ir arī sinoptiskie gadalaiki. Ar tiem saprot katram gadalaikam raksturīgo atmosfēras procesu iestāšanos, okeāniskā vai kontinentālā gaisa masu regulāru ieplūšanu, katram gadalaikam raksturīgo ciklonu vai anticiklonu valdišanu.

Pēdējā gadsimta laikā pavasara sākuma sezona pagarinājusies par vienu dienu, pavasara vidus kļuvis īsāks par sešām dienām, pavasara beigu sezona pagarinājusies par trīs dienām. Būtiskas izmaiņas skārušas vasaru, jo šis gadalaiks pagarinājies par 20 dienām. Rudens sākums sarucis par 11 dienām, rudens vidus – par vienu dienu, bet par četrām dienām garāks kļuvis rudens beigu gadalaiks. Ziema kļuvusi īsāka aptuveni par 17 dienām.

Gadalaiki, to iestāšanās, ilgums un izmaiņas ir viens no indikatoriem, kas raksturo klimata izmaiņas globālā un lokālā mērogā. Ekosistēmu modeļi liecina, ka turpmākajos 50 gados sezoni ilguma izmaiņas Eiropā varētu variēt 3 mēnešu robežās. Šis apstāklis būtiski ietekmēs ekosistēmas un daudzas svarīgas dzīves jomas – ekoloģiju, lauksaimniecību, cilvēku veselību.

“PĀSACINĀS” VALODINĀ	SVEICAM ! 																		
☺ ☺ ☺	• DZIMŠANAS DIENĀ																		
<p>♦ 5.gr. bērni sarunājas par negaidīto sniegu un salu brīvdienās. Tīna saka: “Tur ziema iemēģinājās...”</p> <p>☺ ☺ ☺</p> <p>♦ Lauma noraugās uz lelli, kas neapgērbta sēž leļļu stūrī un nosodoši jautā: “Anna, vai tu pati arī kādreiz esi plika sēdējusi pie galda?”</p> <p>☺ ☺ ☺</p> <p>♦ Sagatavošanas grupas bērni darbojas ar akvareļkrāsām, Jānis uztraukts sauc: “Audzinātāj, paskaties - zemē ūdeņaina varavīksne!”</p> <p>☺ ☺ ☺</p>	<p>Daudz laimes tev dzimšanas dienā, Lai saule ar mums tevi sveic, Šai dienā gadā tik vienā Vislabākos vārdos teic.</p>																		
“PĀSACINĀS” PALDIES	V.Lūdēns																		
<p> PALDIES Paulas un Miķeļa mammai par sagādāto iespēju bērniem noskatīties Vara Braslas mākslas filmu “Ūdensbumba resnajam runcim”.</p>	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15%;">EMĪLU NIEZERI</td> <td style="width: 15%;">07.10.</td> </tr> <tr> <td>STĀNISLAVU DUKAĻSKI</td> <td>11.10.</td> </tr> <tr> <td>MIKU ĀBOLIŅU</td> <td>13.10.</td> </tr> <tr> <td>RIČARDU ALENU ROZENBERGU</td> <td>15.10.</td> </tr> <tr> <td>VIOLU TUPIKĒVIČU</td> <td>16.10.</td> </tr> <tr> <td>MĀRU GAILĪTI</td> <td>18.10.</td> </tr> <tr> <td>MAIRI LOIKO</td> <td>18.10.</td> </tr> <tr> <td>LARISU AKULOVU</td> <td>23.10.</td> </tr> <tr> <td>TATJANU SAVURENKOVA</td> <td>25.10</td> </tr> </table> 	EMĪLU NIEZERI	07.10.	STĀNISLAVU DUKAĻSKI	11.10.	MIKU ĀBOLIŅU	13.10.	RIČARDU ALENU ROZENBERGU	15.10.	VIOLU TUPIKĒVIČU	16.10.	MĀRU GAILĪTI	18.10.	MAIRI LOIKO	18.10.	LARISU AKULOVU	23.10.	TATJANU SAVURENKOVA	25.10
EMĪLU NIEZERI	07.10.																		
STĀNISLAVU DUKAĻSKI	11.10.																		
MIKU ĀBOLIŅU	13.10.																		
RIČARDU ALENU ROZENBERGU	15.10.																		
VIOLU TUPIKĒVIČU	16.10.																		
MĀRU GAILĪTI	18.10.																		
MAIRI LOIKO	18.10.																		
LARISU AKULOVU	23.10.																		
TATJANU SAVURENKOVA	25.10																		
“PĀSACINĀS” DARBINĀ NOVEMBRĪ	• VĀRDA DIENĀ																		
<p>♦ Seminārs mazbērnu grupu skolotājām PII “Sprīdītis” 08.11.</p> <p>♦ <i>Lasām pasakas</i> bibliotēkā – informācijas centrā 09.11.</p> <p>♦ <i>Mārtiņos čigānos ejam...</i> 10.11.</p> <p>♦ <i>“Mana dāvana Latvijai”</i> Bērnu darbu izstāde 15.- 18.11.</p> <p>♦ <i>“Izstaigāju Latvju zemi, pār novadu novadiem”</i> – Latvijas 86.dzimšanas diena. 17.11.</p> <p>♦ <i>Katrīna – kazu bara vadītāja - sporta izpriecas vēlā rudenī</i> 26.11.</p>	<p>Lai mana egle mežā aug, Lai kupla aug un zaro, Lai galotnē tai mēness viz Un zvaigznes tajā staro =====</p> <p>Un lai es pati domās vien Kā svece tajā degu.</p> <p style="text-align: right;">Dz.Rinkule-Zemzare</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15%;">LĀSMU</td> <td style="width: 15%;">01.10.</td> </tr> <tr> <td>DAIGU</td> <td>16.10.</td> </tr> <tr> <td>ELĪNU</td> <td>19.10.</td> </tr> <tr> <td>AMANDU</td> <td>26.10.</td> </tr> </table>	LĀSMU	01.10.	DAIGU	16.10.	ELĪNU	19.10.	AMANDU	26.10.										
LĀSMU	01.10.																		
DAIGU	16.10.																		
ELĪNU	19.10.																		
AMANDU	26.10.																		
“PĀSACINĀS” INFORMĀCIJA																			
	<p>♦ Novembrī dzimuši divi diži pasaku meistari – dānis Hanss Kristians Andersens un latvietis Kārlis Skalbe. Pieminot viņu devumu pasaku rakstīšanā, bibliotekāre Gundega novembrī informācijas centrā sagatavošanas grupas bērniem lasīs šo autoru sacerētās pasakas.</p>																		